

Susipažįstu su kraštiečiu šiaulėniškiu Stanislovu Tarasevičiumi

Esu Domantas. Mokausi Radviliškio r. Šiaulėnų Marcelino Šikšnio gimnazijoje penktoje klasėje. Mūsų miestelyje gyvena įdomių, baigusių gimnaziją ir garsinančių savo kraštą, žmonių. Su vienu iš jų ir norėjau pasikalbėti. Tai senjoras Stanislovas Tarasevičius.

Domantas: Sveiki, kuo šiuo metu užsiimate?

S. Tarasevičius: Sveikas. Šiuo metu „tinginiauju“, kadangi neseniai tapau pensininku. Ką veikti ir kuo užsiimti turiu susigalvoti pats.

Domantas: Norėčiau sužinoti, kokius mokslus esate baigęs?

S. Tarasevičius: Esu baigęs 60-ties metų Gyvenimo mokyklą. O jei rimtai kalbant, esu baigęs Joniškėlio technikumą ir įsigijęs aukštesnįjį išsilavinimą.

Domantas: Kokia Jūsų mėgstamiausia veikla?

S. Tarasevičius: Pomėgių turiu be galo daug. Man viskas įdomu. Skaitau knygas, sportuoju, muzikuoju, naršau internete, žiūriu filmus, keliauju vaikystės, jaunystės keliais, takeliais.

Domantas: Žinau, kad nuostabiai grojate. Kokiais instrumentais mokate groti?

S. Tarasevičius: Šiek tiek birbinu armonika, akordeonu, pabrazdinu gitara, pučiu klarnetą, saksofoną.

Domantas: Buvote subūręs miestelio žmones į kapelą, apsilankėte ne vienoje šventėje, renginyje. Kaip kilo mintis sukurti kapelą?

S. Tarasevičius: Atsitiko taip, kad kultūros namuose nebeliko kam vadovauti etnografiniam ansambliui. Saviveiklininkų ir seniūno prašymu teko imtis vadovo pareigų. Taip ir gimė Šiaulėniškių kapela. Apsilankėme ir grojome daugybėje švenčių. Net televizijoje ne kartą pabuvojome. Susitikome ir „grajinome“ ne su vienu šalies žymiu muzikantu, dainininku.

Domantas: Žinau, kad ne tik grojate, bet esate parašęs ir dainų, garsinančių Šiaulėnų miestelį. Dainoms rašote žodžius ar muziką?

S. Tarasevičius: Miestelį galima garsinti ne tik dainomis, bet ir gerais darbais. Šiaulėniškių kapelos žmonės tai tikrai garsino ne tik miestelį, bet ir Lietuvą savo skambiais balsais. Kartais sukuriu dainoms melodijas ir žodžius.

Domantas: Kiek dainų esate sukūręs? Gal galite pasakyti keletą jų pavadinimų?

S. Tarasevičius: Keletą dainuškų esu parašęs. Viena iš jų „Kur Šušvė vingiuoja“. Šiaip mėgstu rašyti reles. Tai dar visnas mano pomėgis. Be galo mėgstu dainuoti, bet dabartinės lietuviškos dainos man ne prie širdies. Todėl isgirdęs patinkančią melodiją ne lietuvių kalba, parašau jai žodžius.

Domantas: Kaip galite palinkėti mokinėjams, kad gerbtų ir mylėtų savo kraštą?

S. Tarasevičius: Linkuvisiems ir visada išlikti žmonėmis, prisizadėti savo senelių, tėvų šalies tradicijų, gerbti ir puoselėti jas.

Domantas: Dėkoju už interviu.